

ע"פ 2257/22 - אחמד שעבאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליימ

ע"פ 2257/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

כבוד השופט א' שטיין

כבוד השופט ח' כבוב

המערער:

אחמד שעבאן

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת ב-
ת"פ 47165-02-21 מיום 21.2.2022 שניתן על ידי
השופט ג' צפריר

תאריך הישיבה:

ט"ז בסיון התשפ"ב

(15.06.2022)

בשם המערער:

עו"ד נאג'י עאמר

בשם המשיבה:

עו"ד יוסף קנפו

בשם שירות מבחן למבוגרים:

עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט י' אלרון:

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ג' צפריר) בת"פ 47165-02-21 מיום 21.2.2022, בגדרו נגזרו על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וזאת בגין הרשעתו על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות של עסקה אחרת בנשק, לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

הערעור שלפנינו נסוב על "חומרת העונש", כטענת המערער.

2. כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, המערער תכן יחד עם אחרים לקנות ולמכור נשקים. במסגרת זו, התקיימו שיחות רבות ביניהם בנושא זה, כמו גם החלפת הודעות, תמונות וסרטונים של נשקים, ובהמשך מסר המערער לאחר "נשק ארוך מאולתר".

3. בעניינו של המערער, הוגש בהליך קמא תסקיר שירות המבחן אשר עמד על מכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, ובין היתר צוין כי לצד הודייתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הוא נוקט בעמדה הגנתית, קורבנית ומצמצמת; ממוקד בהשלכת מעורבותו בעבירות על מצבו האישי והמשפחתי; וכי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו או על הטלת ענישה בקהילה כאמצעי שיכול לתרום להפחתת הסיכון שנשקף הימנו.

4. מעיון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי, עולה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הנשק שביצע המערער נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 42 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים; ולעניין מתחם העונש ההולם בגין עבירת הכניסה או הישיבה בישראל שלא כחוק, נקבע כי עומד על חודש מאסר לבין 6 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

5. בקביעת עונשו בגדרי המתחם, בית המשפט נתן דעתו בין היתר, להודאת המערער בעובדות כתב האישום המתוקן ולחיסכון בזמן השיפוטי באופן זה; להיותו נעדר עבר פלילי, וכן לעמדת שירות המבחן בעניינו. נוכח כל אלו, מיקם את עונשו בחלקו האמצעי התחתון של מתחם הענישה, והשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת נשק ויורשע בה, למשך 3 שנים; 2 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק ויורשע בה, למשך 3 שנים; וקנס בסך 5,000 ש"ח או 45 ימי מאסר תמורתו.

6. בא כוח המערער בהודעת הערעור ובטיעוניו לפנינו, ציין כי מבלי להתעלם ממדיניות ההחמרה בענישה בעבירות הנשק, העונש שהוטל על המערער מחמיר עמו גם בהתחשב בפסיקה הנוהגת, וזאת בשים לב לנסיבות ביצוע המעשים, כמו גם לנסיבותיו האישיות. בתוך כך, נטען כי כלי הנשק היה "ארוך ומאולתר" במובן זה שלא מדובר בנשק תקני, ומכאן שכלל לא ברורה מידת הסיכון שנשקפה ממנו. עוד הודגשו, גילו הצעיר של המערער; היותו בן 20, תושב הרשות הפלשתינית ללא עבר פלילי; ובן למשפחה מרובת ילדים, אשר חלקם סובל ממצב בריאותי ירוד - המצדיקים אפוא הקלה בעונשו.

7. לקראת הדיון בערעור הוגש לעיונו תסקיר שירות מבחן עדכני בעניינו של המערער, המלמד כי הוא נוטל אחריות חלקית וראשונית על מעשיו, מודע לדפוס חשיבותו והמניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות, ואולם לצד זאת, דומה כי אינו מבין לעומק את השלכות מעשיו על משפחתו הקרובה והתנהלות חייו.

8. דין הערעור להידחות, וכך גם אציע לחבריי שנעשה.

בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על מדיניות ההחמרה בענישה בגין ביצוע עבירות נשק נוכח הסיכון הרב הנשקף מהן (ראו מני רבים: ע"פ 587/22 אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (22.5.2022); ע"פ 6028/21 אטרש נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.5.2022); ע"פ 642/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (28.4.2022)). אני סבור כי עניינו של המערער שלפנינו אמור לצאת מגדר מדיניות ענישה זו.

כאמור, המדובר בהרשעה בעסקה אחרת בנשק אשר על פי הגדרתו בכתב האישום היה "נשק ארוך ומאולתר". למרבה הצער, אותם נשקים "מאולתרים" תופסים מקום בקרב כלי הנשק "המסתובבים" בציבורים השונים, ופגיעתם רעה ככל כלי נשק אחר. אין לי אלא לשוב ולהפנות לדברים שקבעתי ב-ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.2022):

"... [ו] כחלק מתפקידו של בית המשפט בביעורן של תופעות קשות אלו, קיימת חשיבות של ממש להטלת ענישה הולמת ומרתיעה על כל חוליות השרשרת העבריינית - החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו, ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי" (שם, פסקה 15).

נוכח האמור, ובשים לב לכך שאין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש שנגזר על נאשם אלא בנסיבות חריגות, שאינן מתקיימות במקרה דנן; ובהינתן כי כלל הנסיבות המקלות בעניינו של המערער נשקלו לזכותו במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי - אני סבור כי דין הערעור להידחות.

9. אשר על כן, אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, י"ז בסיון התשפ"ב (16.6.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט